

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

11 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Boico Victor, Diaconu Iurie,

examinând, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocatul Mihalache Iurie în numele inculpatului și de către inculpat, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2021, în cauza penală în privința lui

Jeverdan Mihail XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 19.12.2018 – 27.11.2019.

Instanța de apel: 07.02.2020 – 17.11.2021.

Instanța de recurs: 25.02.2022 – 11.05.2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 27 noiembrie 2019, pronunțată în urma examinării cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Jeverdan Mihail a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal și condamnat în baza acestei legi la o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

A fost admisă parțial acțiunea civilă intentată de Șpac Iana împotriva lui Jeverdan Mihai și C.A. "Garanție" S.A. cu privire la încasarea prejudiciului material și moral cauzat prin infracțiune.

S-a dispus a fi încasat de la Jeverdan Mihai în beneficiul cet. Șpac Iana, cu titlu de prejudiciu moral suma de 15 000 (cincisprezece mii) lei și cu titlu de cheltuieli de asistență juridică suma de 6 000 (șase mii) lei.

Pretenția înaintată de Șpac Iana către Jeverdan Mihai privind încasarea prejudiciului material a fost admisă în principiu, urmând ca asupra quantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța civilă.

Acțiunea civilă înaintată de Șpac Iana către C.A. "Garanție" S.A. privind încasarea prejudiciului material și moral s-a respins ca neîntemeiată.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a se pronunța în cauza dată, în sensul enunțat, prima instanță a

constatat că, Jeverdan Mihai, la data de 12.10.2018, aproximativ la ora 19:30, conducând automobilul de model „Dacia Logan” cu n/î XXX xxx pe traseul Chişinău-Hînceşti, direcţia or. Hînceşti la kilometrul 11+502,7 m., ignorând astfel prevederile pct. 10 lit. b); pct. 39 subpct. 1); pct. 45 alin. 1) lit. a), b), d) şi alin. (2), din Regulamentul Circulaţiei Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 357 din 13 mai 2009, care stipulează expres că, conducătorul de vehicul trebuie să posedă cunoştinţe necesare privind conducerea în siguranţă a vehiculului pe drum, iar înaintea începerii deplasării, reîncolonării sau alte schimburi a direcţiei de mers, conducătorul de vehicul trebuie să se asigure că această manevră va fi executată în siguranţă şi nu va crea obstacole pentru ceilalţi participanţi la trafic, să conducă în conformitate cu limita de viteză stabilită, ţinând permanent seama de starea psihofiziologică ce influenţează atenţia şi reacţia, de situaţia rutieră precum şi de dexteritatea în conducere, care i-ar permite să prevadă situaţiile periculoase, iar în cazul în care în limita vizibilităţii apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranţa traficului, neţinând seama de factorii susmenţionaţi, de pe prima bandă de deplasare a virat la stânga cu scopul de schimbare a direcţiei de deplasare şi ca rezultat s-a tamponat cu automobilul de model „Hyundai Getz,, care se deplasa regulamentar în aceeaşi direcţie, la volanul căruia se afla cet. Şpac Iana.

Ca consecinţă al impactului produs, conform raportului de expertiză judiciară nr. 201802D2367 din 20.11.2018, la cet. Şpac Iana s-au constatat leziuni corporale şi anume fractura osului radial drept în loc tipic fără deplasare, plagă contuză pe suprafaţa anterioară articulaţia genunchiului stâng, care au fost produse prin acţiunea traumatică a unui obiect contondent dur sau la lovire de acesta, care condiţionează dereglarea sănătăţii de lungă durată şi în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală medie.

Prima instanţă a stabilit că, prin acţiunile sale intenţionate Jeverdan Mihail a comis infracţiunea prevăzută de art. 264 alin. (1) Cod penal, adică încălcarea regulilor de securitate a circulaţiei, de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudenţă vătămarea corporală medie a integrităţii corporale.

3. Sentinţa a fost atacată cu apel de către partea vătămată Şpac Iana, prin care a solicitat casarea sentinţei, cu pronunţarea unei noi hotărâri prin care Jeverdan Mihai să fie condamnat la pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 500 u.c, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, să fie admisă acţiunea civilă, cu încasarea sumei de 18 820 lei în calitate de prejudiciu material şi a sumei de 211 200 lei în calitate de prejudiciul moral.

În motivarea cererii de apel depuse, partea vătămată a invocat că, accidentul cauzat de inculpat, a fost un factor psihotraumatic care a provocat dereglări în sănătatea fizică şi psihologică, iar potrivit raportului nr. 198/18 din 06.11.2018, are nevoie de consilieri psihologice, în sumă totală de 11 200 lei.

Menționează în cererea de apel că, urmare a infracțiunii comise de Jeverdan Mihai, i-a fost cauzat prejudiciu material în sumă de 18 820 lei și prejudiciu moral în sumă totală de 211 200 lei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2021 a fost admis apelul părții vătămate Șpac Iana, casată parțial sentința și pronunță o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care s-a încasat de la inculpatul Jeverdan Mihai în beneficiul părții vătămate Șpac Iana, cu titlu de prejudiciu moral suma de 30 000 lei.

În rest, sentința Judecătorei Hîncești, sediul Ialoveni din 27.11.2019 s-a menținut.

4.1 În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că, la pronunțarea sentinței, instanța corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, just a ajuns la concluzia că, inculpatul Jeverdan Mihail a săvârșit infracțiunea prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, după indicii calificativi: *"Încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății."*

Instanța de apel a statuat că prima instanță corect și justificat și-a motivat în sentință soluția sub aspectul recunoașterii vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod Penal, luând în considerație probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art. 100 al. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea faptei și prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii incriminate.

Instanța de apel a reținut că în apelul declarat, partea vătămată nu este de acord cu faptul că instanța de fond aplicând pedeapsa pecuniară sub formă de amendă, nu i-a aplicat inculpatului și pedeapsa sub formă de privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

Sub aspectul aplicării corecte a pedepsei penale, instanța a reținut că sancțiunea art. 264 alin. (1) Cod penal, prevede pedeapsă penală sub formă de amendă în mărime de pînă la 650 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 3 ani cu (sau fără) privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de pînă la 2 ani.

S-a menționat în decizie că, la caz, prima instanță a ținut cont la aplicarea pedepsei de criteriile generale și cele speciale de individualizare a pedepsei, just i-a stabilit inculpatului o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 500 u.c.,

care corespunde circumstanțelor cauzei, anume de caracterul și gravitatea infracțiunii (care este una mai puțin gravă), personalitatea inculpatului, circumstanțele care atenuează, ori agravează răspunderea penală, fiind stabilit că inculpatul anterior nu a fost condamnat, a recunoscut vina, s-a căit sincer de cele comise, este de acord să repara prejudiciul cauzat după ce va fi stabilită suma definitivă a prejudiciului, a colaborat activ cu organul de urmărire penală. Totodată, instanța de apel a reținut că pedeapsa pecuniară sub formă de amendă aplicată inculpatului nu poate fi aplicată cumulativ cu pedeapsa complementară sub formă de privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, or o astfel de pedeapsă ținând cont de sancțiunea art. 246 alin. (1) Cod penal, poate fi aplicată doar în situația când inculpatului i-a fost aplicată o pedeapsă privativă de libertate sub formă de închisoare.

Astfel, instanța de apel a considerat că cerința apelantei cu privire la aplicarea pedepsei complementare sub formă de privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, nu este întemeiată.

Cu privire la cerințele apelantei ce se referă la admiterea acțiunii civile, instanța de apel a atestat că, la data de 19.02.2019, în cadrul ședinței de judecată, partea vătămată a înaintat cerere de chemare în judecată, prin care a solicitat încasare din contul inculpatului a 211 200 lei cu titlu de prejudiciul moral și cel material de 18 820 lei.

Învederând prevederile articolelor 219 - 221 Cod de procedură penală, 1998 Cod civil, instanța de apel a considerat că acțiunea civilă este întemeiată și justificată în partea încasării prejudiciului moral și a cheltuielilor legate de asistență juridică, or, în cazul dat, urmează a ține cont de gravitatea cauzării suferințelor psihice și fizice ale părților vătămate, de impactul asupra sănătății acesteia, or, prin infracțiunile comise de inculpat, Ianei Șpac i-au fost cauzate vătămări corporale medii, ce se confirmă prin raport de expertiza judiciară nr.201802D2367 din 20.11.2018 (f.d.40-41).

În contextul dat, s-a considerat, totuși, că suma de 15 000 lei încasată prin sentință este una derizorie, inechitabilă în raport cu suferințele psihice și fizice suportate de către partea vătămată, iar suma de 30 000 lei încasată din contul inculpatului Jeverdan Mihail în beneficiul părții vătămate Șpac Iana, cu titlu de prejudiciul moral, va fi o sumă rezonabilă în raport cu fapta comisă de inculpat, în urma căreia, partea vătămată a avut de suferit atât fizic, cât și psihic, prin urmare, la caz s-a atestat un raport direct de cauzalitate între accident rutier de producerea cărui se face vinovat inculpatul și prejudiciul nepatrimonial suportat de partea vătămată, iar legea penală prevede expres dreptul persoanei căreia i-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acțiunile interzise de legea penală de a înainta o acțiune civilă privitor la încasarea prejudiciului moral cauzat prin infracțiune, iar prin prisma prevederilor Cod civil, în cazul vătămării integrității corporale sau al altei vătămări a sănătății, precum și în

cazul privațiunii ilegale de libertate, cel vătămat poate cere și pentru prejudiciul nepatrimonial o despăgubire în bani, stabilită în baza unei aprecieri conforme principiilor echității.

Instanța de apel a remarcat că, condamnarea inculpatului deja constituie o satisfacție echitabilă în coraport cu suferințele fizice și psihice cauzate prin infracțiune, luând în considerație totodată și faptul că la stabilirea cuantumului prejudiciului moral, urmează a se ține cont atât de gravitatea suferințelor pricinuite, dar și de starea materială a inculpatului.

Totodată, instanța de apel a considerat justă soluția primei instanțe cu referire la admiterea în principiu a capătului de pretenție ce ține de recuperarea prejudiciului material, or la caz a fost atestată incertitudinea mărimii prejudiciului, iar pentru a stabili exact suma despăgubirilor cuvenite părții civile, ar trebui amânată judecarea cauzei.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către:

- avocatul Mihalache Iurie în numele inculpatului, prin care invocând incidența *pct. 6), 8) 10) și 12)* a dispozițiilor alin. (1) art. 427 Cod de procedură penal, solicită admiterea recursului casarea deciziei, cu menținerea sentinței;

- inculpatul Jeverdan Mihail, prin care invocând incidența *pct. 6)* a dispozițiilor alin. (1) art. 427 Cod de procedură penal, solicită admiterea recursului, casarea deciziei în latura civilă cu dispunerea rejudecării cauzei și adoptarea unei noi hotărâri prin care să fie modificat cuantumul prejudiciului moral și material la o sumă rezonabilă.

5.1 În susținerea recursului, avocatul Mihalache Iurie în numele inculpatului invocă că:

- suma de 15 000 lei este una echitabilă, constituie o satisfacere comensurabilă. Prima instanță a ținut cont de caracterul și gravitatea suferințelor psihice și fizice cauzate părții vătămate, și anume de circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, de gradul de vinovăție al inculpatului, precum și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție părții vătămate;

- condamnarea lui Jeverdan Mihail la o amendă în mărime de 500 unități convenționale, deja constituie o satisfacție echitabilă pentru partea vătămată în coraport cu suferințele fizice și psihice cauzate prin infracțiune;

- în rezultatul accidentului rutier, au avut de suferit în egală măsură atât partea vătămată Șpac Iana, cât și Jeverdan Mihail;

- Jeverdan Mihail este bolnav, se mișcă cu dificultate, este pensionar, traumele obținute din accidentul rutier nu mai pot fi tratate și din cauza sănătății precare, nu este apt de a lucra și nici de a plăti suma prejudiciului moral.

5.2 În susținerea recursului inculpatul invocă că:

- instanța de apel a dat apreciere doar situației părții vătămate și în nici un fel nu a ținut cont de personalitatea inculpatului și a circumstanțelor obiective și

subiective, nu a dat apreciere probelor prezentate de acesta cu privire la situația precară a inculpatului;

- instanța de apel nu a motivat în nici un fel necesitatea majorării quantumului prejudiciului moral nefiind prezentate noi probe și nu a ținut cont de imposibilitatea achitării sumei exagerate de 30 000 lei, ceea ce cade sub incidența art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală;

- este de acord, să suporte cheltuielile de tratament real, însă nu are posibilitatea să achite cheltuieli nejustificate, neîntemeiate, cum ar fi asistența judiciară, raportul psihoemoțional, ședințele psihologului, și alte cheltuieli care nu au fost probate în cadrul procesului;

- automobilul părții vătămate urmează a fi reparat de către compania de asigurare, tratamentul medical, fiind angajată, la fel a fost asigurat de către CNAM, raportul psihoemoțional a fost efectuat la propria inițiativă și nu poate fi obligat să-l achite, deoarece partea vătămată, fiind antrenată în traficul rutier, trebuie să înțeleagă posibilele riscuri, iar reacțiile acesteia trebuie să fie adecvate;

- nu poate fi obligat să achite asistența judiciară, deoarece interesele părții vătămate în cadrul procesului au fost apărate de către procuror (apărare de stat), mai cu seamă că el a recunoscut vina și nu s-a eschivat de la careva plăți, însă solicitările ultimei sunt exagerate și în mod vădit urmăresc scopul îmbogățirii fără just temei;

- suma încasată în folosul părții vătămate pentru prejudiciile morale în mărime de 15.000, cât și de 30.000 lei, este exagerată, neîntemeiată, mult prea mare și peste măsura posibilităților sale și vine în contradicție cu prevederile art. 41 CEDO.

6. La recursurile ordinare declarate, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care pledează pentru inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acestea sunt inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate din următoarele considerente.

În speță se constată că recurenții s-au conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și au declarat recursurile ordinare în termen.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept

formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Potrivit recursului declarat de către avocat, autorul își întemeiază criticile, prin prisma temeiurilor de casare prevăzute la pct. 6), 8), 10) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit cărora, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în următoarele temeiuri: 6) *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;* 8) *nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde;* 10) *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale și 12) faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Colegiul penal atestă că, deși avocatul inculpatului a invocat incidența temeiurilor prevăzute la pct. 8), 10) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, acestea nu au fost motivate în recursul depus, instanța de recurs fiind în imposibilitate de a judeca cauza prin analiza acestor temeiuri, dat fiind că lipsește obiectul judecării respective.

Din textul ambelor recursuri rezultă că, recurenții sunt de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, cu încadrarea juridică a acțiunilor săvârșite de către inculpatul Jeverdan Mihail, precum și cu pedeapsa aplicată ultimului, din aceste considerente, instanța de recurs nu se va expune asupra acestor aspecte, însă nu sunt de acord cu soluțiile instanțelor inferioare în partea acțiunii civile.

Colegiul penal reține că ambele recursuri sunt motivate pe temeiul prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, referindu-se la situațiile în care *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul reține că motivele – temeiurile de recurs invocate de recurenți nu s-au confirmat în instanța de recurs ordinar, argumentând în acest context următoarele.

În procesul penal acțiunea civilă este o modalitate de reparare a

prejudiciului cauzat prin infracțiune. Pentru exercitarea acțiunii civile în procesul penal sunt necesare anumite condiții. În primul rând este necesar de constatat că infracțiunea a provocat un prejudiciu. Prejudiciul trebuie să fie material, moral sau fizic. Legătura de cauzalitate între infracțiunea săvârșită și prejudiciul reclamat - o altă condiție de exercitare a acțiunii civile. Pentru a se putea pretinde repararea prejudiciului cauzat prin infracțiune, se cere ca acesta să fie cert. Caracterul cert al prejudiciului înseamnă că acesta este un prejudiciu sigur, s-a produs în realitate, poate fi evaluat.

Conform dispoziției art. 23 alin. (2) Cod de procedură penală, victima unei fapte care constituie componentă de infracțiune este în drept să ceară, în condițiile prezentului cod, pornirea unei cauze penale, să participe la procesul penal în calitate de parte vătămată și să-i fie reparate prejudiciile morale, fizice și materiale.

Astfel, conform art. 219 alin. (4), 220 alin. (3), 387 alin. (1) Cod de procedură penală, la evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanța de judecată ia în considerare suferințele fizice ale victimei, etc. Hotărârea privind acțiunea civilă se adoptă în conformitate cu normele dreptului civil. O dată cu sentința de condamnare, instanța de judecată, apreciind dacă sunt dovedite temeiurile și mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acțiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge. Mărimea compensației pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate.

Totodată, este important de a specifica că, instanța de apel, la determinarea mărimii compensației pentru prejudiciul moral, a luat în considerație atât aprecierea subiectivă privind gravitatea cauzării suferințelor psihice și fizice, cât și datele obiective care certifică acest fapt, precum și alte circumstanțe subsidiare, cum sunt situația persoanei care poartă răspunderea pentru cauzarea prejudiciului moral.

Față de cele ce preced, instanța de recurs menționează că despăgubirile pentru daune morale se disting de cele pentru daune materiale prin faptul că acestea nu se probează, ci se stabilesc de instanța de judecată prin evaluare.

În acest scop, pentru ca evaluarea să nu fie una subiectivă ori pentru a nu se ajunge la o îmbogățire fără just temei, astfel, în cazul infracțiunilor, ce au atentat la viața persoanei, este necesar să fie luate în considerare suferințele fizice și morale susceptibil în mod rezonabil care au fost cauzate prin fapta săvârșită de

inculpat, precum și de toate consecințele acesteia, așa cum rezultă din actele medicale ori și alte probe administrate în cauză.

Astfel, în rezultatul accidentului rutier, conform concluziei raportului de expertiză judiciară nr. 201802D2367 din 20.11.2018, părții vătămate Șpac Iana, i-au fost cauzate vătămări corporale medii.

Pe parcursul examinării cauzei, în cadrul ședinței de judecată, partea vătămată a înaintat acțiune civilă împotriva inculpatului și C.A. „Garanția” S.A., prin care a solicitat încasarea sumei de 18 820 lei cu titlu de prejudiciu material și 211 200 lei cu titlu de prejudiciu moral.

Potrivit sentinței, a fost admisă parțial acțiunea civilă intentată de Șpac Iana împotriva lui Jeverdan Mihai și s-a dispus a fi încasată de la Jeverdan Mihai în beneficiul cet. Șpac Iana, cu titlu de prejudiciu moral suma de 15 000 lei și cu titlu de cheltuieli de asistență juridică suma de 6 000 lei.

Prin decizie s-a admis apelul părții vătămate, s-a casat parțial sentința și s-a dispus a fi încasată de la inculpatul Jeverdan Mihai în beneficiul părții vătămate Șpac Iana, cu titlu de prejudiciu moral suma de 30 000 lei, în rest, sentința s-a menținut.

Colegiul penal consideră întemeiate concluziile instanței de apel, precum că *acțiunea civilă este întemeiată și justificată în partea încasării prejudiciului moral și a cheltuielilor legate de asistență juridică, or, în cazul dat, urmează a ține cont de gravitatea cauzării suferințelor psihice și fizice ale părților vătămate, de impactul asupra sănătății acesteia, or, prin infracțiunile comise de inculpat, Ianei Șpac i-au fost cauzate vătămări corporale medii, ce se confirmă prin raport de expertiza judiciară nr.201802D2367 din 20.11.2018 (f.d.40-41).*

Totodată, Colegiul penal conchide că, instanța de apel a fost în drept și, de fapt, întemeiat a dispus casarea sentinței în partea admiterii acțiunii civile înaintate de către partea vătămată, expunându-se argumentat din motivul cărei erori de drept urmează de pronunțat o nouă hotărâre în partea respectivă, motivându-și detaliat și clar soluția adoptată.

În contextul dat, instanța de recurs consideră juste concluziile instanței de apel, care a considerat că, *totuși, suma de 15 000 lei încasată prin sentință este una derizorie, inechitabilă în raport cu suferințele psihice și fizice suportate de către partea vătămată, iar suma de 30 000 lei încasată din contul inculpatului Jeverdan Mihail în beneficiul părții vătămate Șpac Iana, cu titlu de prejudiciul moral, va fi o sumă rezonabilă în raport cu fapta comisă de inculpat, în urma cărei, partea vătămată a avut de suferit atât fizic, cât și psihic.*

Cu referire la argumentele avocatului Mihalache Iurie expuse în recurs, precum că în rezultatul accidentului rutier, au avut de suferit în egală măsură atât partea vătămată, cât și inculpatului, Colegiul penal constată că, pentru pronunțarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că condamnarea inculpatului deja constituie o satisfacție echitabilă în coraport cu suferințele

fizice și psihice cauzate prin infracțiune și temeinic a luat în considerație și starea materială a inculpatului.

Colegiul penal atestă, că erorile de drept invocate în recursuri, nu și-au găsit confirmarea, dat fiind faptul, că instanța de apel nu a comis erori și hotărârea adoptată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

De asemenea, Colegiul penal lărgit susține că, decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare corespunzătoare rigorilor și exigențelor cuprinse în art. 6 CEDO.

Având în vedere considerentele menționate în partea descriptivă a prezentei decizii și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale pertinente și relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar argumentele din recursurile ordinare declarate, sunt vădit neîntemeiate.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocatul Mihalache Iurie în numele inculpatului și de către inculpat, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2021, în cauza penală în privința lui *Jeverdan Mihail XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată este pronunțată la **23 iunie 2022**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Boico Victor

Diaconu Iurie